

HEIDI W. GOKSØYR

ALDERTRETTISEKS HVOR NATIONALTHEATRET

BILDENE Bildene er hentet fra en serie jeg har kalt «under overflaten». Med kamera og modell har jeg dukket ned under vann, under overflaten. Under vann er man på siden av egen tilværelse. Stemningen er innadvendt, langsom, meditativ, vektløs, og samtidig opplever jeg lekenhet og fart. Lydene blir dumpere, man kan høre sin egen puls, det suser i ørene. Forestillingen foregår under en overflate, under bakken. Likevel blir det en kontrast til stemningen som ellers er på en t-banestasjon. Jeg opplever bildene som en drømmetilstand vi mennesker har fjernet oss fra, men som vi kanskje trenger.

TEKNIKKEN Bildene er tatt i Middelhavet. Det er ikke brukt andre lyskilder enn sola.

FOTOGRAFEN Goksøyr har jobbet heltid med kunstrettet fotografi i 8 år.

– Økonomisk er det er slit å jobbe med billedkunst. Jeg leste et intervju med en forfatter som snakket om en «stille jubel» han kunne føle etter en god dags arbeid og et kapittel han gledet seg over. Det er noe av det samme som driver meg videre, ved stadig å komme i kontakt med den altoppslukende konsentrasjonen i arbeidet, og denne «stille jubelen» når et bilde jeg liker trer fram for første gang.

Goksøyr er opptatt av enkel og presis komposisjon og jobber mest med svart/hvitt. Det er første gang hun stiller ut fargefoto.

– Med svart/hvitt blir form ekstremt viktig, bruker du farger, må du nødvendigvis være opptatt av fargene og deres komposisjon. Sånn generelt liker jeg «stille» motiver, bilder som gir en umiddelbar opplevelse som ikke må veien om intellektet for å bli tatt in.

HEIDI OM T-BANEN OG UNDER-EKSPONERT Jeg er egentlig ikke så glad i T-banen, bortsett fra at jeg også er bundet av tid, og ser at den er effektiv å reise med. Kunst her håper jeg kan få os til å drømme, til å se noe som er felles i alle mennesker.